

РЕШЕНИЕ

№ 4605

гр. София, 04.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 23.01.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на
прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **11954** по описа за **2025**
година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с
чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „Катани Трейд“ ООД- [населено място] срещу
Решение № 3584/06.10.2025 година, постановено по н.а. х. дело № 10944/2025 година по описа
на СРС, 111 състав потвърждаващо Наказателно постановление №817192 – F795898/06.03.2025
година, издадено от Началник отдел „Оперативни дейности“, Дирекция „Оперативни дейности“ в
ГД „Фискален контрол“ –гр.С., с което на “Катани Трейд“ЕООД е наложена имуществена
санкция в размер на 10 476.99 лева за извършено административно нарушение по чл.127и, ал.1 от
ДОПК.

В касационната жалба се навеждат подробни доводи за неправилност и необоснованост
на на обжалваното решение. Твърди с, че СРС е постановил решението си при неизяснена
фактическа обстановка, като не е обсъдил наведените доводи от страна на жалбоподателя,не е
отчел обстоятелството, че в АУАН и в НП липсва ясна конкретизация на нарушението за вида и
и количеството на стоката,която е следвало да бъде индивидуализирана, не е отчетено
обстоятелството , че наложената санкция не е пропорционална и противоречи на редица
Решения на СЕС / които съдът не е обсъдил и не се е произнесъл по направените възражения.
Иска се отмяна на решението и отмяна на наказателното постановление. Претендират се и
направените по делото разноски.

В съдебно заседание, касаторът- „ Катани Трейд“ ООД редовно и своевременно призован, се

представлява от адвокат К., редовно упълномощен, който поддържа жалбата на заявените основания и моли да бъде уважена. Заявява претенция за присъждане на разноски.

Ответникът по касация- Началник отдел „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП редовно и своевременно призван, се представлява от юрисконсулт В., редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

СГП редовно и своевременно призвана се представлява от прокурор Ю., който намира касационната жалба за основателна и моли да бъде уважена.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна. Съображенията за това са следните.

От събраните доказателства е установено, че на 23.07.2024 година в 04:09 часа при извършена проверка на ГКПП – В.–Д. мост 2 на МПС SK729WE, с регистрационен номер ремарке SK041WM и водач CUNEYJ B. превозва стока включена в списъка на СВФР -НК 0401 20 91 „Мляко и сметана, неконцентрирани, без захар или други подсладители с теглово съдържание на мазнини, превишаващи 1% но

непревишаващо 6%: Превишаващо 3%, в опаковка с нетно съдържание, непревишаващо 21 – 22 945 кг. на стойност 26 192,47 лева. Превозвачът на превозното средство е предоставил уникален номер за право /УНП/ 2024071910654 и транспорт на стоките. Органите по приходите на ГКПП съставили Протокол за извършена проверка на СВФР при ВОП № 050903151669_1/23.07.2024 година и не са поставили техническо средство за контрол на описаното МПС. Стоката, включена в списъка на СВФР – НК 0401 20 91: „Мляко и сметана, неконцентрирани, без захар или други подсладители с теглово съдържание на мазнини, превишаващи 1% но непревишаващо 6%,превишаващо 3%: В

опаковка с нетно съдържание, непревишаващо 21 – 22 945 кг. е разтоварена в склада на дружеството, находящо се в [населено място], [улица], №7 на 24.07.2024 година-факт, установяващ се от ЧМР с посочен изпращач на стоката, а получател на стоката е е „КАТАНИ Т.“ ООД, с посочен превозвач. Движението на превоза на стоката е от Република Полша към Република Б.. Въз основа на констатираното, органи по приходите в ЦУ на НАП установили, че при превоза на стоки в с висок фискален риск, който започва на територията на друга държава – членка на ЕС и завършва на територията на страната получател или купувачът/придобиващият в тристранна операция или крайният получател във веригата последователни доставки на стоки не е потвърдил получаването на стоката най- късно до края на деня, следващ деня на пристигането и на място на получателя/ разтоварване, в случая до 23:59:59 часа на 25.07.2025 година, за което на „КАТАНИ Т.“ ООД е съставен АУАН за извършено административно нарушение по чл.127и, ал.1 от ДОПК. Към момента на съставяне и връчване на АУАН, УНП № 2024071910654 е със статут „Чака потвърждение“. Въз основа на АУАН е издадено Наказателно постановление, с което е ангажирана административно- наказателната отговорност на касатора на основание чл.278б, ал.3 от ДОПК, сочеща, че лице, което не изпълни задължение по чл. 127и, ал. 1 - 5, се наказва с глоба - за физическите лица, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци в размер на 40 на сто от данъчната основа на превозваната стока по смисъла на Закона за данък върху добавената стойност, но не по-малко от 5000 лв.

Правилен е изводът на СРС, че такова потвърждение не е направено от страна на получателя на

стоките с висок фискален риск и е налице и признание от представител на дружеството, че не са знаели за такова изискване за потвърждаване на получаването. Процесната стока представлява такава с висок фискален риск, доколкото е включена в Списъка на стоки с висок фискален риск с кодове по Комбинираната номенклатура, утвърден със Заповед на Министъра на финансите, който е публичен и се намира на сайта на Министерство на финансите.

Но неправилен е изводът на СРС, че както в АУАН, така и в НП ясно е посочена както датата, така мястото на извършване на нарушението - 26.07.2024 година - най-късно до края на деня, следващ деня на пристигането ѝ на мястото на получаване/разтоварване е най-късният момент, в който е могло правомерно да се изпълни задължението за потвърждаване и нарушението, защото мястото на получаване може да е различно от мястото на разтоварване/което не е конкретизирано в НП. Посоченото място на извършване на нарушението - седалището на НАП [населено място] не може да се приеме за място на извършване на нарушението, защото обстоятелството, че информацията следва да бъде подадена по електронен път не води до извод, че това е място на извършване на нарушението, още повече, че подаване на информация по електронен път може да бъде осъществено от всяко място, различно от седалището на НАП [населено място]. Наред с това нормата на чл.127и, ал.1 от ДОПК сочи, че при превоз на стока с висок фискален риск, който започва от територията на друга държава - членка на Европейския съюз, и завършва на територията на страната, получателят или купувачът/придобиващият в тристранна операция или крайният получател във верига последователни доставки на стоки предварително декларира данни за всеки отделен превоз до влизане на транспортно средство на територията на страната и потвърждава получаването на стоката най-късно до края на деня, следващ деня на пристигането ѝ на мястото на получаване/разтоварване/което място в АУАН и НП не е конкретизирано по никакъв начин, което е съществено нарушение на административно-производствените правила и води до отмяна на наказателното постановление дори и само на това основание.

СРС обаче не е отчел обстоятелството, че административно-наказващият орган е посочил стойността на стоките, без да е ясно каква е данъчната основа по ЗДДС на тези стоки, каквото изискване е въведено в нормата на чл.127и, ал.1 от ДОПК - липсва каквато и да било обосновка относно размера на наложената санкция - няма данни каква е данъчната основа на декларираните и установените стоки и как тя е определена. Посочената в НП стойност е стойността на стоките, но не и данъчната основа, която е различна от стойността на стоките. Санкционната норма на чл.278б, ал.3 от ДОПК предвижда лице, което не изпълни задължение по чл. 127и, ал. 1 - 5, се наказва с глоба - за физическите лица, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци в размер на 40 на сто от данъчната основа на превозваната стока по смисъла на Закона за данък върху добавената стойност, но не по-малко от 5000 лева.

Данъчната основа представлява стойността, върху която се начислява ДДС при облагаеми доставки, или стойността, върху която не се начислява данък при освободени доставки.

Допуснатите процесуални нарушения в хода на административно-наказателното производство, както и неправилното определяне на наложената санкция вместо по данъчната основа по стойността на стоките води до отмяна на наказателното постановление.

Предвидената за процесното нарушение в чл. 278б, ал.3 от ДОПК имуществена санкция е с фиксиран размер за всички нарушения по чл.127и, ал.1 от ДОПК - „в размер на 40 на сто от данъчната основа на превозваната стока по смисъла на Закона за данък върху добавената стойност, но не по-малко от 5000 лева, като сочената от страна на процесуалния представител на касатора непропорционалност на наложената санкция / съобразно Решение по дело С-210/2010 година на СЕС не води автоматично да отмяна на наказателното постановление, защото

принципът на пропорционалност би бил приложим при правилно определена санкция и при посочените в нормата предпоставки, а не както е в конкретния случай- за база за определяне на санкцията е използвана не данъчната основа, а стойността на стоките и за да се прецени дали санкцията е пропорционална на извършеното нарушение, то нарушението следва да е описано достатъчно ясно, да е изяснен механизмът на осъществяване, причините за извършването му, както и всички други смекчаващи и отегчаващи отегчаващи отговорността обстоятелства. В случая всички тези обстоятелства липсват в АУАН и в НП, а това води до невъзможност да се направи извод, че санкцията в размер на 40 на сто от стойността на стоките/ вместо от данъчната основа е пропорционална на характера и тежестта на нарушението.

Преценка за спазване на принципа за пропорционалност би могла да се извърши само ако НП е издадено законосъобразно и санкцията е определена в рамките на закона/ не и в конкретната хипотеза- санкцията е определена на база, различна от посочената в нормата на закона.

Като е достигнал до друг извод, в посока потвърждаване на Наказателното постановление СРС е постановил едно неправилно Решение, което следва да бъде отменено и вместо него постановено друго , с което Наказателното постановление да бъде отменено.

Настоящият съдебен състав намира за уместно да укаже на касатора и не неговия процесуален представител, че измежду касационните основания,визирани в разпоредбата на чл.348 НПК,не фигурира сочената от него”необоснованост” на съдебното решение. Необосноваността като порок на съдебното решение,е посочена измежду касационните основания по чл.209 АПК,но съгласно разпоредбата на чл.63,ал.1 ЗАНН, решението на Районния съд подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията,предвидени в чл.348 НПК и по реда на АПК.

С оглед изхода на спора, претенцията на касатора за присъждане на разноски е основателна и в негова полза следва да се присъдят такива- адвокатско възнаграждение за двете съдебни инстанции. Но преди това,съдът следва да обсъди направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение както за производството пред СРС, така и за производството пред АССГ. В хода на производството пред СРС касаторът е представляван от адвокат К., като в Договора за правна защита и съдействие е договорено възнаграждение в размер на 1343 лева, платено в брой при подписване на договора. Договореното възнаграждение е в размер на 1343 лева е такова и за производство пред АССГ по силата на Договора за правна защита и съдействие от 16.10.2025 година/ заплатено в брой при подписване на договора.Съгласно чл.18,ал.2 от Наредбата за заплащане на адвокатската работа- ако административното наказание е под формата на глоба, имуществена санкция и/или е наложено имуществено обезщетение, възнаграждението се определя по реда на чл. 7, ал. 2 върху стойността на всяка наложена глоба, санкция и/или обезщетение. По аргумент от нормата на чл.7, ал.2,т.3 от Наредбата при интерес от 10 000 до 25 000 лв. - 1300 лв. плюс 9 % за горницата над 10 000 лева, като полагащото се обезщетение е в размер на 1342,93 лева / а заплатеното адвокатско възнаграждение е в размер на 1343 лева, което не е прекомерно и не следва да бъде редуцирано.

По силата на чл.78,ал.5 ГПК/ приложима по силата на препращащата норма на чл.144 от АПК ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл.36 от Закона за адвокатурата. В съответствие с разпоредбата на чл.36,ал.2 от Закона за адвокатурата, размерът на възнаграждението се определя в договор между адвоката и клиента,като размерът трябва да бъде справедлив и обоснован и не може да бъде по-нисък от предвидения в Наредба на Висшия адвокатски съвет размер за съответния вид работа. В

конкретния случай, съдебният състав намира, че не са налице основания за намаляване на адвокатското възнаграждение на адвоката цената на адвокатската защита не следва да се намалява. Наред с това, В РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав) 25 януари 2024 година на СЕС е посочено, че „Член 101, параграф 1 ДФЕС във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС трябва да се тълкува в смисъл, че ако установи, че наредба, която определя минималните размери на адвокатските възнаграждения и на която е придаден задължителен характер с национална правна уредба, противоречи на посочения член 101, параграф 1, националният съд е длъжен да откаже да приложи тази национална правна уредба по отношение на страната, осъдена да заплати съдебните разноски за адвокатско възнаграждение, включително когато тази страна не е подписала никакъв договор за адвокатски услуги и адвокатско възнаграждение. Член 101, параграф 1 ДФЕС във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС трябва да се тълкува в смисъл, че национална правна уредба, съгласно която, от една страна, адвокатът и неговият клиент не могат да договорят възнаграждение в размер по-нисък от минималния, определен с наредба, приета от съсловна организация на адвокатите като Висшия адвокатски съвет, и от друга страна, съдът няма право да присъди разноски за възнаграждение в размер по-нисък от минималния, трябва да се счита за ограничение на конкуренцията „с оглед на целта“ по смисъла на тази разпоредба. При наличието на такова ограничение не е възможно позоваване на легитимните цели, които се твърди, че посочената национална правна уредба преследва, за да не се приложи към разглежданото поведение установената в член 101, параграф 1 ДФЕС забрана на ограничаващите конкуренцията споразумения и практики. Член 101, параграф 2 ДФЕС във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС трябва да се тълкува в смисъл, че ако установи, че наредба, която определя минималните размери на адвокатските възнаграждения и на която е придаден задължителен характер с национална правна уредба, нарушава забраната по член 101, параграф 1 ДФЕС, националният съд е длъжен да откаже да приложи тази национална правна уредба, включително когато предвидените в тази наредба минимални размери отразяват реалните пазарни цени на адвокатските услуги.

Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски. Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция. Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

В полза на касатора следва да се присъдят направените по делото разноски в размер на 1343 лева за производство пред СРС и 1343 лева за производство пред АССГ- евова равностойност 686,66 евро за всяка съдебна инстанция.

ВОДЕН от гореизложеното и на основание чл.221,ал.2 и ал.3 АПК, Административен съд София-град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 3584/06.10.2025 година, постановено по н.а. х. дело № 10944/2025

година по описа на СРС, 111 състав И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №817192 – F795898/06.03.2025 година, издадено от Началник отдел „Оперативни дейности“, Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ –гр.С., с което на “Катани Трейд”ООД е наложена имуществена санкция в размер на 10 476.99 лева за извършено административно нарушение по чл.127и, ал.1 от ДОПК.

ОСЪЖДА Началник отдел „Оперативни дейности“, Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ –гр.С. ДА ЗАПЛАТИ НА „КАТАНИ ТРЕЙД“ ООД- ГР. С. СУМАТА ОТ 686,66 ЕВРО/ 1343 ЛЕВА/ - ЗАПЛАТЕНО АДВОКАТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ ЗА ПРОИЗВОДСТВО ПРЕД СРС ПО Н.А.Х.Д № 10944/2025 ГОДИНА ПО ОПИСА НА СРС И СУМАТА ОТ 686,66 ЕВРО/ 1343 ЛЕВА/ – АДВОКАТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ ЗА ПРОИЗВОДСТВО ПРЕД АССГ ПО АДМ. ДЕЛО № 11954 /2025 ГОДИНА ПО ОПИСА НА АССГ, КАТО СУМИТЕ СЛЕДВА ДА БЪДАТ ВЪЗСТАНОВЕНИ ОТ БЮДЖЕТА НА ГД“ ФИСКАЛЕН КОНТРОЛ“ ПРИ ЦУ НА НАП- ГР. С..

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.